

lige Grader af Stabsofficerer noget lavere end de paa Lovforslaget opførte, har man dog ment ikke at burde følge denne Henstilling, navnlig fordi der ikke skønnes at være nogen Sandsynlighed for at erholde Rigsdagens Tilslutning til Gennemførelsen af en saadan Ændring.

Den subsidiære Henstilling, at nedsætte Aldersgrænsen for Kommandørkaptajner til 60 Aar, har man derimod tiltraadt, og denne Ændring er indført paa Lovforslaget. Den omhandlede Aldersgrænse var paa dette oprindelig ansat til 62 Aar.

Ændringsforslaget til § 50. — Da Ordet „Tjenstledighed“ i den omhandlede Forbindelse har omtrent 30 Aars Hævd, da det ikke vides at have foranlediget nogen Misforstaaelse, og da endelig Ordet ogsaa er benyttet i den tilsvarende Bestemmelse i den gældende Hærløvsordning, har man ikke troet at burde tage Kommissionens Forslag til Følge.

Henstillingen til § 51. har man kunnet tiltræde, og Paragraffen er nu opført paa Lovforslaget i Kommissionens Affattelse.

Den Kommission herfra forelagte Redaktion af Paragraffen var saalydende:

„Enhver Befalingsmand og ligestillet, som har Orlov eller efter egen Begæring staar uden for Nummer, indtræder igen i sit Nummer ved Mobiliseringen.“

Henstillingen ad §§ 61 og 62. Kommissionen har heri udtalt, at den finder den herfra opførte fælles Aldersgrænse af 70 Aar for samtlige Grader af Embedsmænd i Læge- og Intendanturkorpsene for høj.

Ministeriet har kunnet slutte sig til denne Udtalelse, dog har man under Hensyn til Bestaffenheden af de omhandlede Embedsmænds Tjeneste ikke ment at burde gaa videre i den antydede Retning, end som Lovforslaget angiver.